

Hof van Cassatie van België

Arrest

Nr. P.17.0888.N

E V D W,

beklaagde,

eiseres,

met als raadsman mr. Bart Bleyaert, advocaat bij de balie te Brugge.

I. RECHTSPLEGING VOOR HET HOF

Het cassatieberoep is gericht tegen het vonnis in hoger beroep van de correctionele rechtbank Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, van 12 juli 2017.

De eiseres voert in een memorie die aan dit arrest is gehecht, drie middelen aan.

Raadsheer Filip Van Volsem heeft verslag uitgebracht.

Advocaat-generaal Marc Timperman heeft geconcludeerd.

II. BESLISSING VAN HET HOF

Beoordeling

Eerste middel

1. Het middel voert schending aan van artikel 204 Wetboek van Strafvordering: het bestreden vonnis weigert ten onrechte het hoger beroep van het openbaar ministerie vervallen te verklaren, niettegenstaande het openbaar ministerie niet de beweegredenen voor zijn hoger beroep heeft opgegeven; het volstaat niet te specificeren met welke punten de appellant het niet eens is; hij moet ook aangeven waarom hij de hervorming ervan wenst; alleen op die manier kan de eiser zijn exacte rechtspositie bepalen.

2. Artikel 204 Wetboek van Strafvordering bepaalt: *“Op straffe van verval van het hoger beroep bepaalt het verzoekschrift nauwkeurig de grieven die tegen het vonnis worden ingebracht, met inbegrip van de procedurele grieven, en wordt het verzoekschrift binnen dezelfde termijn en op dezelfde griffie ingediend als de in artikel 203 bedoelde verklaring. Het verzoekschrift wordt ondertekend door de eiser in beroep of zijn advocaat, of door een ander bijzonder gevolmachtigde. In dit laatste geval wordt de volmacht bij het verzoekschrift gevoegd.*

Dit verzoekschrift kan ook rechtstreeks worden ingediend op de griffie van de rechtbank of het hof waarvoor het hoger beroep wordt gebracht.

Daartoe kan een formulier, waarvan het model wordt bepaald door de Koning, worden gebruikt.

Deze bepaling geldt ook voor het openbaar ministerie.”

3. Een grief als bedoeld in artikel 204 Wetboek van Strafvordering is de specifieke aanwijzing door de appellant van een afzonderlijke beslissing van het beroepen vonnis, waarvan hij de hervorming door de appelrechter vraagt. Uit de wetsgeschiedenis van die bepaling volgt dat niet is vereist dat de appellant in zijn verzoekschrift of zijn grievenformulier reeds opgave doet van de redenen waarom hij die hervorming vraagt. Dit belet de tegenpartijen niet hun exacte rechtspositie tegenover de appellant te bepalen.

Het middel dat uitgaat van een andere rechtsopvatting, faalt naar recht.

Derde middel

Eerste onderdeel

4. Het onderdeel voert schending aan van artikel 6 EVRM, artikel 149 Grondwet en de artikelen 62, achtste lid, en 67*bis* Wegverkeerswet: met het oordeel dat de eiseres een bewijsaanbod diende te formuleren terwijl zij dit door het tijdsverloop onmogelijk kon, miskent het bestreden vonnis het vermoeden van onschuld en artikel 67*bis* Wegverkeerswet; het verweer van de eiseres bestaat erin dat zij door het tijdsverloop onmogelijk het tegenbewijs kan leveren; het afschrift van het proces-verbaal werd toegezonden aan een oud adres; een wijziging in de gegevens van het rijksregister moet krachtens de regelgeving onmiddellijk worden verwerkt in de Kruispuntbank Voertuigen; de verplichting van artikel 62, achtste lid, Wegverkeerswet een afschrift van het proces-verbaal tijdig aan de overtreder toe te zenden, moet samen worden gelezen met artikel 67*bis* Wegverkeerswet; het bestreden vonnis beantwoordt eiseres' inhoudelijke argumenten op dat vlak niet.

5. Artikel 67*bis* Wegverkeerswet bepaalt dat wanneer een overtreding van de Wegverkeerswet of de uitvoeringsbesluiten ervan werd begaan met een motorvoertuig ingeschreven op naam van een natuurlijke persoon en de bestuurder bij de vaststelling van de overtreding niet werd geïdentificeerd, wordt vermoed dat deze is begaan door de titularis van de nummerplaat van het voertuig, met dien verstande dat dit vermoeden van toerekening kan worden weerlegd met elk middel.

Het door artikel 67*bis* Wegverkeerswet ingevoerde vermoeden van toerekening aan de titularis van de nummerplaat die aan het voertuig is toegekend, is verenigbaar met artikel 6.2 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, indien dat vermoeden weerlegbaar is.

6. Artikel 62, tweede lid, Wegverkeerswet bepaalt dat de vaststellingen gesteund op materiële bewijsmiddelen die door bemande automatisch werkende toestellen worden opgeleverd, gelden tot bewijs van het tegendeel. Volgens artikel 62, achtste lid, Wegverkeerswet moet een afschrift van het proces-verbaal binnen

een termijn van veertien dagen, te rekenen vanaf de datum van de vaststelling van de misdrijven, aan de overtreder worden toegezonden.

Bij afwezigheid van een tijdige toezending van het proces-verbaal van overtreding aan de overtreder verliest dit proces-verbaal zijn bijzondere bewijswaarde. De erin vervatte vaststellingen blijven evenwel gelden als eenvoudige inlichtingen, waarvan de rechter de bewijswaarde onaantastbaar beoordeelt.

De verplichting het proces-verbaal van overtreding tijdig toe te zenden aan de overtreder heeft immers tot doel deze in staat te stellen het tegenbewijs te leveren van de vaststellingen die een bijzondere bewijswaarde hebben.

7. Met een laattijdige toezending aan de overtreder moet worden gelijkgesteld de toezending van het proces-verbaal van overtreding aan een ander adres dan de woonplaats van de overtreder op het ogenblik van de toezending, tenzij die laattijdige toezending een gevolg zou zijn van de nalatigheid van de overtreder zelf.

8. Uit het voorgaande volgt dat het door artikel 67*bis* Wegverkeerswet ingevoerde vermoeden van toerekening niet kan worden ingeroepen tegen een overtreder aan wie het proces-verbaal van overtreding niet tijdig aan zijn woonplaats werd toegezonden.

Het verlies van de bijzondere bewijswaarde die vaststellingen hebben op grond van artikel 62, tweede lid, Wegverkeerswet wegens het niet-tijdig toezenden van het proces-verbaal van overtreding en de daardoor ontstane moeilijkheid om het tegenbewijs te leveren van de materiële vaststellingen, heeft noodzakelijk tot gevolg dat het door artikel 67*bis* Wegverkeerswet ingestelde weerlegbaar vermoeden van toerekening van die overtreding aan de titularis van de nummerplaat van het voertuig verdwijnt, aangezien ingevolge de niet-tijdige toezending van het proces-verbaal van overtreding de weerlegging van dit vermoeden evenzeer wordt bemoeilijkt.

9. Uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan, blijkt dat het proces-verbaal van overtreding van 20 april 2016 werd toegestuurd aan een adres van de eiseres waar zij reeds sinds geruime tijd niet meer was gedomicilieerd, alsook dat zij pas kennis kreeg van de vaststellingen opgenomen in het proces-verbaal ter gelegenheid van de dagvaarding voor de eerste rechter. Het bestreden vonnis dat de

schuld van de eiseres mede steunt op het vermoeden van artikel 67bis Wegverkeerswet verantwoordt die beslissing dan ook niet naar recht.

In zoverre is het onderdeel gegrond.

Overige grieven

10. De grieven die niet kunnen leiden tot ruimere cassatie of cassatie zonder verwijzing, behoeven geen antwoord.

Ambtshalve onderzoek voor het overige

11. De substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven rechtsvormen zijn in acht genomen en de beslissing is overeenkomstig de wet geweest.

Dictum

Het Hof,

Vernietigt het bestreden vonnis, behoudens in zoverre het het hoger beroep van het openbaar ministerie ontvankelijk verklaart.

Beveelt dat van dit arrest melding zal worden gemaakt op de kant van het gedeeltelijk vernietigde vonnis.

Verwerpt het cassatieberoep voor het overige.

Veroordeelt de eiseres tot een vijfde van de kosten van haar cassatieberoep.

Houdt de beslissing over de overige kosten aan en laat die over aan de rechter op verwijzing.

Verwijst de aldus beperkte zaak naar de correctionele rechtbank West-Vlaanderen, rechtszitting houdend in hoger beroep.

Bepaalt de kosten op 227,43 euro.

Dit arrest is geweest te Brussel door het Hof van Cassatie, tweede kamer, samengesteld uit raadsheer Filip Van Volsem, als waarnemend voorzitter, de raadsheren Alain Bloch, Erwin Francis, Sidney Berneman en Ilse Couwenberg, en op de openbare rechtszitting van 12 december 2017 uitgesproken door waarnemend

voorzitter Filip Van Volsem, in aanwezigheid van advocaat-generaal met opdracht
Alain Winants, met bijstand van afgevaardigd griffier Véronique Kosynsky.

V. Kosynsky

I. Couwenberg

S. Berneman

E. Francis

A. Bloch

F. Van Volsem